

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 259

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 octombrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
125.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor ...	1-3		
511.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor	4		
★				
130.	— Lege privind contractul colectiv de muncă.....	4-7		
516.	— Decret pentru promulgarea Legii privind contractul colectiv de muncă	8		
		911.	— Hotărâre privind atribuțiile Centrului Național al Cinematografiei în domeniul conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei	8-9
		935.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea prefecturilor.....	10-15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
		25.	— Circulară privind rezervele minime obligatorii și gradul de lichiditate valutară	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

„Prin exceptare de la prevederile alineatului precedent, se pot emite autorizații de construire și în lipsa documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului aprobate, pentru:

a) lucrări de modificare, de reparare, de protejare, de restaurare și de conservare a clădirilor de orice fel, cu

condiția menținerii aceleiași funcțiuni și a suprafeței construite;

b) lucrări de modificare sau de reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare subterane și aeriene și altele asemenea, fără modificarea traseului acestora;

c) lucrări de modificare sau de reparare privind împrejurimi, mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri și grădini publice, piețe pietonale și celelalte lucrări de amenajare a spațiilor publice;

d) lucrări de cercetare și prospectare a terenurilor — foraje și excavări — necesare studiilor geotehnice,

ridicărilor topografice, exploatărilor de cariere, balastierelor, sondelor de gaze și de petrol, precum și altor exploatări;

e) organizarea de tabere de corturi.“

2. Articolul 4 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) delegațiile permanente ale consiliilor județene, cu avizul primăriilor, pentru investițiile care se aprobă de către Guvern; pentru lucrările publice, lăcașurile de cult, construcțiile pentru industrie, comerț, prestări de servicii, social-culturale și speciale, care se execută la sate; pentru construcțiile și lucrările de orice fel, care se execută în extravilanul localităților, cu excepția celor menționate la lit. d).“

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Autorizația de construire se emite în cel mult 30 de zile de la înregistrarea cererii, la care se anexează, obligatoriu, documentația tehnică, formată din planul de amplasare a construcției, planuri din care să rezulte destinația, alcătuirea constructivă, funcțională și înfățișarea construcției, întocmite la o scară convenabilă de către un proiectant autorizat pentru lucrări de construcții, persoană fizică sau juridică, precum și dovada titlului solicitantului asupra terenului.

Documentația tehnică trebuie să fie verificată conform legii și să conțină și avizele legale necesare, pe funcțiuni, prezentate prin grija solicitantului.

În situația depunerii unei documentații tehnice incomplete, aceasta se restituie solicitantului în termen de 10 zile de la data înregistrării, cu menționarea în scris a elementelor necesare completării acesteia.

Documentația tehnică va fi semnată:

a) de arhitect cu diplomă recunoscută de statul român, pentru partea de arhitectură, la lucrările de construcții supraterane și la cele subterane cu acces public;

b) de inginer cu diplomă recunoscută de statul român, pentru partea de inginerie la lucrările de construcții.

Prevederile alineatului precedent se aplică și pentru documentația de execuție.

Documentațiile tehnice privind clădirile de locuințe parter și parter și etaj care nu depășesc suprafața desfășurată de 175 m², anexele gospodărești ale acestora cu o suprafață construită de până la 200 m², precum și construcțiile provizorii, situate în afara zonelor protejate, stabilite potrivit prevederilor legale, pot fi semnate și de conductorii arhitecți și subingineri, după caz.

Semnarea documentațiilor de către persoanele prevăzute la alin. 4, 5 și 6 atrage după sine răspunderea acestora în condițiile legii.“

4. Articolul 8 literele a) și f) vor avea următorul cuprins:

„a) reparații la împrejmuiri, acoperișuri, învelitori sau terase, când nu se schimbă forma acestora și materialele din care sunt executate;“

„f) reparații la instalațiile interioare și la bransamentele exterioare, de orice fel, aferente clădirilor, fără implicații asupra structurii de rezistență sau aspectului arhitectural al acestora.“

5. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Prin excepție de la prevederile art. 10, terenurile destinate executării de construcții se pot concesiona fără licitație publică, în următoarele cazuri:

a) pentru realizarea de obiective de utilitate publică, inclusiv cele cu caracter social, fără scop lucrativ, altele decât cele ce se realizează de către colectivitățile locale pe terenurile acestora, cu plata taxei de concesiune stabilită potrivit legii;

b) pentru extinderea construcțiilor existente de către proprietar sau cu acordul acestuia.“

6. La capitolul IV „Răspunderi și sancțiuni“ se introduc articolele 25¹ și 25², cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. — Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) executarea, fără autorizație sau cu încălcarea acesteia, a lucrărilor prevăzute la art. 3 lit. b);

b) continuarea executării lucrărilor, fără autorizație sau cu încălcarea prevederilor acesteia, după dispunerea opririi lucrărilor de către organele care au aplicat amenda contravențională.

Infracțiunile prevăzute la alin. 1 se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Art. 25². — În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art. 25¹, organele de inspecție și control prevăzute la art. 27 sunt obligate să sesizeze organele de urmărire penală.“

7. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

a) executarea, fără autorizație sau cu încălcarea acesteia, precum și a proiectelor aprobate, a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor de la lit. b);

b) desființarea, parțială sau totală, fără autorizație sau cu încălcarea acesteia, a construcțiilor și instalațiilor, cu excepția celor de la art. 3 lit. b);

c) menținerea, după expirarea termenului prevăzut în autorizație, sau adaptarea în alte scopuri, fără autorizație, a lucrărilor cu caracter provizoriu, precum și menținerea construcțiilor provizorii de șantier după terminarea lucrărilor de bază;

d) împiedicarea exercitării controlului de către organele de inspecție și control abilitate, prin interzicerea accesului acestora sau prin neprezentarea documentelor și actelor solicitate;

e) eliberarea autorizației de construire sau de desființare în baza unor documentații care nu sunt întocmite, semnate și verificate de către persoanele abilitate potrivit legii, care nu conțin avizele legale necesare sau care contravin prevederilor documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului aprobate ori normelor tehnice de proiectare și execuție în vigoare;

f) neorganizarea și neexercitarea controlului, conform legii, de către organele de control ale consiliilor județene și locale, cu atribuții în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, în unitățile lor administrativ-teritoriale.

Contravențiile săvârșite de persoane fizice sau juridice, prevăzute la alin. 1 lit. c) și f), se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei, cele de la lit. d) și e), cu amendă de la 5.000.000 lei la 7.000.000 lei, iar cele de la lit. a) și b), cu amendă de la 7.000.000 lei la 20.000.000 lei.“

8. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Contravențiile prevăzute la art. 26 se constată de organele de control ale consiliilor județene și locale pentru faptele săvârșite în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale, cu excepția contravenției prevăzute la art. 26 lit. f), care se constată în condițiile stabilite la alin. 3, precum și de către organele de control ale consiliilor județene pentru consiliile locale din cadrul unităților lor administrativ-teritoriale.

Procesele-verbale de constatare a contravențiilor, încheiate de organele de control, se înaintează, în vederea aplicării sancțiunii, șefului direcției care coordonează

activitatea de urbanism și amenajare a teritoriului sau, după caz, președintelui ori vicepreședintelui consiliului județean, primarului sau viceprimarului unității administrativ-teritoriale unde s-a săvârșit contravenția.

Controlul statului în amenajarea teritoriului, urbanism și autorizarea executării construcțiilor se exercită de către Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, care poate constata contravenții și poate aplica amenzi pe întreg teritoriul țării.

Contravențiile privind executarea sau desființarea construcțiilor fără autorizație, prevăzute la art. 26 alin. 1 lit. a) și b), precum și cele prevăzute la lit. c) și d) pot fi constatate și de organele de poliție.“

9. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — O dată cu aplicarea amenzii, pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. 1 lit. a) și b), se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, măsurile pentru încadrarea acestora în prevederile autorizației sau desființarea lucrărilor executate fără autorizație sau cu încălcarea acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.

În cazul în care organele care au aplicat amenda apreciază că lucrările executate fără autorizație sau cu încălcarea acesteia îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru eliberarea unei autorizații, acestea pot stabili, prin procesul-verbal de constatare a contravenției, un termen în care contravenientul poate solicita și obține autorizația necesară sau, după caz, o nouă autorizație. În această situație, măsurile de desființare a construcțiilor vor fi dispuse numai după expirarea termenului stabilit.“

10. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse în procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28, organele de inspecție și de control prevăzute la art. 27 vor sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

- a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;
- b) desființarea construcțiilor nelegal realizate.

În cazul admiterii cererii, instanța va stabili termenele limită de executare a măsurilor prevăzute la alin. 1 lit. a) și b).

În situațiile prevăzute la art. 25¹, organele de inspecție și de control vor putea cere instanței penale să dispună, prin hotărârea de condamnare, măsurile menționate la alin. 1 lit. a) și b). Organele de inspecție și de control vor putea cere organelor de urmărire penală sesizate și, după

caz, instanței, să dispună, ca măsură provizorie, în tot cuprinsul procesului penal, oprirea executării lucrărilor.

Persoanele care au beneficiat de subvenție pentru construirea unei locuințe și pentru care s-a dispus măsura prevăzută la alin. 1 lit. b) vor restitui subvențiile primite, cu plata dobânzilor legale pentru perioada în care le-au folosit.“

11. După articolul 30 se introduce articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — Prin derogare de la prevederile art. 30, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public al statului, al județelor, orașelor sau comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de către autoritatea administrației publice competente, fără sesizarea instanțelor judecătorești, la expirarea termenului stabilit prin procesul-verbal de constatare a contravenției, pe cheltuiala contravenientului.“

12. La articolul 7 lit. a) și b), la art. 40 și în anexa la Legea nr. 50/1991 se înlocuiesc denumirile: „Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului“ cu „Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului“; „Ministerul Mediului“ cu „Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului“; „Ministerul Comerțului și Turismului“ cu „Ministerul Turismului“; „Comisia națională a monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice“ cu „Ministerul Culturii“. La articolul 38 se elimină sintagma „Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul...“.

13. În cuprinsul Legii nr. 50/1991 se înlocuiesc denumirile: „prefectura“ cu: „delegația permanentă a consiliului județean“, la art. 4 preambul și lit. a), art. 9 și art. 20 alin. 3 și cu „consiliul județean“ la art. 13 alin. 4, art. 14 și în anexă; „primării“ cu: „consilii locale“, la art. 11, art. 13 alin. 4, art. 14, 18, 19 și în anexă; cu „Consiliul General al Municipiului București“ la art. 13 alin. 4, art. 14, 18, 19 și în anexă; cu „primari“ la art. 4 preambul și lit. a)—d), art. 9, 13 alin. 1, art. 20 alin. 3 și art. 31, și cu „Primarul general al Municipiului București“ la art. 4 preambul și lit. c), art. 9 și art. 20 alin. 3; și cuvântul „decizia“ cu „hotărârea“ la art. 14 și 18.

Art. II. — Orice dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Art. III. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, cu modificările ulterioare, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 16 octombrie 1996.

Nr. 125.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991
privind autorizarea executării construcțiilor
și unele măsuri pentru realizarea locuințelor**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 octombrie 1996.
Nr. 511.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind contractul colectiv de muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Contractul colectiv de muncă este convenția încheiată între patron sau organizația patronală, pe de o parte, și salariați, reprezentați prin sindicate ori în alt mod prevăzut de lege, de cealaltă parte, prin care se stabilesc clauze privind condițiile de muncă, salarizarea, precum și alte drepturi și obligații ce decurg din raporturile de muncă.

(2) În sensul prezentei legi, prin termenul de *patron* se înțelege persoana fizică și persoana juridică care angajează salariați prin încheierea contractelor individuale de muncă.

(3) Persoanele juridice care angajează salariați mai sunt denumite în prezenta lege și *unități*.

Art. 2. — (1) Prin încheierea contractelor colective de muncă se urmărește promovarea unor relații de muncă echitabile, de natură să asigure protecția socială a salariaților, prevenirea sau limitarea conflictelor colective de muncă, ori evitarea declanșării grevelor.

(2) Fac parte din contractele colective de muncă și acordurile dintre părțile semnatare ale contractelor colective de muncă, prin care se soluționează conflicte colective de muncă.

(3) Contractul colectiv de muncă poate cuprinde și prevederi referitoare la protecția celor aleși sau delegați în organele de conducere ale sindicatelor, respectiv a reprezentanților salariaților aleși potrivit prevederilor art. 20.

Art. 3. — (1) Negocierea colectivă, la nivel de unitate, este obligatorie, cu excepția unității care are mai puțin de 21 de salariați.

(2) Negocierea colectivă are loc în fiecare an, după cum urmează:

a) după cel puțin 12 luni de la data negocierii precedente neurmăte de încheierea contractului colectiv de muncă sau de la data intrării în vigoare a contractului colectiv de muncă, după caz;

b) cu cel mult două luni înaintea expirării contractelor colective de muncă încheiate pe un an.

(3) Negocierea colectivă va avea ca obiect: salariile, durata timpului de lucru, programul de lucru și condițiile de muncă.

(4) Inițiativa negocierii aparține patronului.

(5) În cazul în care patronul nu angajează negocierea, aceasta are loc la cererea organizației sindicale sau a reprezentanților salariaților, după caz, în termen de 15 zile de la formularea cererii.

Art. 4. — (1) În termen de 15 zile de la data formulării cererii de către organizația sindicală sau de către

reprezentanții salariaților, patronul trebuie să convoace părțile în vederea negocierii contractului colectiv de muncă.

(2) La prima reuniune a părților se precizează:

a) informațiile pe care patronul le va pune la dispoziția delegaților sindicali sau ai salariaților și data la care urmează a îndeplini această obligație; informațiile trebuie să permită o analiză comparată a situației locurilor de muncă, a clasificării profesiilor și meseriilor, a nivelului de salarizare, a duratei timpului de lucru și a organizării programului de lucru;

b) locul și calendarul reuniunilor.

Art. 5. — Neîndeplinirea de către patron a obligației de a negocia constituie contravenție și se sancționează cu amendă cuprinsă între 1.000.000 lei și 5.000.000 lei.

Art. 6. — Constatarea și sancționarea contravenției prevăzute la art. 5 se fac potrivit procedurii prevăzute de Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, de către personalul din Ministerul Muncii și Protecției Sociale, din direcțiile de muncă și protecție socială județene, respectiv din Direcția generală de muncă și protecție socială a municipiului București, împuternicit prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

Art. 7. — (1) La negocierea clauzelor și la încheierea contractelor colective de muncă părțile sunt egale și libere.

(2) Contractele colective de muncă încheiate cu respectarea dispozițiilor legale constituie legea părților.

Art. 8. — (1) Clauzele contractelor colective de muncă pot fi stabilite numai în limitele și în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

(3) Contractele individuale de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă.

(4) Prevederile legale ale contractelor colective de muncă au un caracter minimal pentru părțile contractante.

CAPITOLUL II

Câmpul de aplicare a contractelor colective de muncă

Art. 9. — Prevederile contractului colectiv de muncă produc efecte pentru toți salariații din unitate, indiferent de data angajării sau de afilierea lor la o organizație sindicală din unitate.

Art. 10. — (1) Contractele colective de muncă se pot încheia la nivelul unităților, ramurilor de activitate și la nivel național.

(2) Contractele colective de muncă se pot încheia și la nivelul unor grupuri de societăți comerciale și regii autonome, denumite în continuare *grupuri de unități*, dacă sunt constituite asociații patronale organizate la acest nivel.

Art. 11. — (1) Clauzele contractelor colective de muncă produc efecte, după cum urmează:

a) pentru toți salariații din unitate, în cazul contractelor colective de muncă încheiate la acest nivel;

b) pentru toți salariații încadrați în unitățile care fac parte din grupul de unități pentru care s-a încheiat contractul colectiv de muncă la acest nivel;

c) pentru toți salariații încadrați în toate unitățile din ramura de activitate pentru care s-a încheiat contractul colectiv de muncă;

d) pentru toți salariații încadrați în toate unitățile din țară, în cazul contractelor colective de muncă la nivel național.

(2) La fiecare dintre nivelurile prevăzute la art. 10 se încheie un singur contract colectiv de muncă.

(3) Prin contractul colectiv de muncă părțile pot conveni constituirea unui fond din contribuția patronatului, destinat activităților în domeniul negocierii colective.

Art. 12. — (1) Contractele colective de muncă se pot încheia și pentru salariații instituțiilor bugetare, dacă prin lege se prevede că unele drepturi ale salariaților încadrați în aceste unități se stabilesc prin negocieri colective.

(2) Contractele colective de muncă ale salariaților instituțiilor bugetare se pot încheia la nivelul unităților, la nivelul administrației sau serviciilor publice locale, pentru instituțiile din subordinea acestora, și la nivel departamental, pentru instituțiile subordonate.

Art. 13. — (1) Părțile au obligația să precizeze, în fiecare contract colectiv de muncă încheiat la nivel de grup de unități și de ramură de activitate, unitățile în cadrul cărora se aplică clauzele negociate.

(2) În cazul contractelor colective de muncă încheiate la nivelul ramurilor de activitate, unitățile componente ale acestora se stabilesc și se precizează de către părțile care negociază contractul colectiv de muncă, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL III

Părțile și reprezentarea acestora la negocierea și la încheierea contractelor colective de muncă

Art. 14. — Părțile contractului colectiv de muncă sunt patronul și salariații, reprezentate după cum urmează:

a) **patronul:**

— la nivel de unitate, de către organul de conducere al acesteia, stabilit prin lege, statut ori regulament de funcționare, după caz;

— la nivel de grup de unități, de ramură și la nivel național, de către asociațiile patronale legal constituite și reprezentative potrivit prezentei legi;

b) **salariații:**

— la nivel de unitate, de către organizațiile sindicale legal constituite și reprezentative ori, acolo unde nu este constituit un sindicat sau nu toți salariații sunt membri de sindicat, prin reprezentanții aleși ai salariaților, după caz;

— la nivelul grupurilor de unități și al ramurilor, de către organizațiile sindicale de tip federativ, legal constituite și reprezentative potrivit prezentei legi;

— la nivel național, de către organizațiile sindicale de tip confederativ, legal constituite și reprezentative potrivit prezentei legi.

Art. 15. — (1) La negocierea contractului colectiv de muncă la nivel național, de ramură sau de grup de unități participă asociațiile patronale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) **la nivel național:**

— au independență organizatorică și patrimonială;

— reprezintă patroni ale căror unități funcționează în cel puțin jumătate din numărul total al județelor, inclusiv municipiul București;

— reprezintă patroni ale căror unități își desfășoară activitatea în cel puțin 25% din ramurile de activitate;

— reprezintă patroni ale căror unități cuprind minimum 10% din efectivul salariaților din economia națională;

b) **la nivel de ramură:**

- au independentă organizatorică și patrimonială;
- reprezintă patroni ale căror unități cuprind minimum 10% din numărul salariaților din ramura respectivă.

(2) Îndeplinirea condițiilor de reprezentativitate se constată de către Tribunalul Municipiului București, la cererea asociației patronale. Hotărârea este supusă numai recursului.

Art. 16. — Asociațiile patronale reprezentative la nivel național sunt reprezentative și la nivelul ramurilor și al grupurilor de unități prin intermediul organizațiilor de tip federativ, componente.

Art. 17. — (1) La negocierea contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură și de unitate participă organizațiile sindicale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) **la nivel național:**

- au statut legal de organizații sindicale de tip confederativ;
- au independentă organizatorică și patrimonială;
- au în componență organizații sindicale din cel puțin jumătate din numărul total al județelor, inclusiv municipiul București;
- au în componență organizații sindicale din cel puțin 25% din numărul ramurilor de activitate;
- organizațiile sindicale componente au, cumulativ, un număr de membri cel puțin egal cu 5% din efectivul salariaților din economia națională;

b) **la nivel de ramură:**

- au statut legal de organizații sindicale de tip federativ;
- au independentă organizatorică și patrimonială;
- organizațiile sindicale componente au, cumulativ, un număr de membri cel puțin egal cu 7% din efectivul salariaților din ramura respectivă;

c) **la nivel de unitate:**

- au statut legal de organizație sindicală;
- numărul de membri ai sindicatului reprezintă cel puțin 50% din numărul salariaților unității.

(2) Îndeplinirea condițiilor de reprezentativitate a organizațiilor sindicale se constată, la cererea acestora, de către instanțele judecătorești, după cum urmează:

- a) la nivel național și de ramură, de către Tribunalul Municipiului București;
- b) la nivel de unitate, de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul unității.

(3) Hotărârea este supusă numai recursului.

Art. 18. — (1) Organizațiile sindicale reprezentative la nivel național sunt reprezentative și la nivelul ramurilor și al grupurilor de unități în care au organizații componente de tip federativ. Sunt, de asemenea, reprezentative și federațiile sindicale care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b).

(2) În mod corespunzător, organizațiile sindicale reprezentative la nivelul ramurilor sunt reprezentative și la nivelul grupurilor de unități în care au organizații sindicale proprii.

Art. 19. — La nivelul ramurilor de activitate ale economiei naționale, fiecare organizație sindicală de tip confederativ, precum și fiecare asociație de unități, care sunt reprezentative la nivel național, vor desemna o singură organizație sindicală, respectiv asociație de unități reprezentativă, să participe la negocierea și la încheierea contractelor colective de muncă.

Art. 20. — Contractul colectiv de muncă se poate încheia și în unitățile în care nu există organizații sindicale sau acestea nu îndeplinesc condițiile de reprezentativitate prevăzute la art. 18 alin. (2). În acest caz, salariații își aleg reprezentanții la negociere prin vot secret. La alegerea reprezentanților salariaților vor participa cel puțin jumătate plus unu din numărul total al salariaților. Reprezentanții salariaților sunt desemnați în raport cu numărul voturilor obținute.

Art. 21. — Prin contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național, părțile stabilesc ramurile de activitate ale economiei naționale și criteriile potrivit cărora unitățile fac parte din aceste ramuri, pe baza avizului consultativ al Comisiei Naționale pentru Statistică.

Art. 22. — La negocierea și încheierea contractelor colective de muncă în instituțiile bugetare, părțile sunt reprezentate după cum urmează:

- a) de către conducătorul instituției bugetare sau de către locțiitorul de drept al acestuia;
- b) de către sindicatele reprezentative, în sensul prezentei legi, sau de către reprezentanții salariaților aleși conform prevederilor art. 20.

CAPITOLUL IV

Încheierea contractelor colective de muncă

Art. 23. — (1) Contractul colectiv de muncă se încheie pe o perioadă determinată, care nu poate fi mai mică de 12 luni sau pe durata unei lucrări determinate.

(2) La expirarea termenului pentru care a fost încheiat contractul colectiv de muncă, părțile pot hotărî prelungirea aplicării acestuia, în condițiile în care a fost încheiat sau în alte condiții ce vor fi convenite.

Art. 24. — (1) Clauzele cuprinse în contractele colective de muncă negociate cu încălcarea prevederilor art. 8 sunt lovite de nulitate.

(2) Nulitatea clauzelor contractuale se constată de către instanța judecătorească competentă, la cererea părții interesate.

(3) În cazul constatării nulității unor clauze de către instanța judecătorească, partea interesată poate cere renegocierea drepturilor respective.

(4) Până la renegocierea drepturilor, clauzele a căror nulitate a fost constatată sunt înlocuite cu prevederile mai favorabile cuprinse în lege sau în contractul colectiv de muncă încheiat la nivel superior, după caz.

Art. 25. — (1) Contractul colectiv de muncă se încheie în formă scrisă, se semnează de către părți, se depune și se înregistrează la direcția de muncă și protecție socială județeană sau la Direcția generală de muncă și protecție socială a municipiului București, după caz.

(2) Contractele colective de muncă încheiate la nivelul grupurilor de unități, al ramurilor de activitate sau la nivel național se depun și se înregistrează la Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Contractele colective de muncă se aplică de la data înregistrării. Părțile pot conveni ca data aplicării clauzelor negociate să fie ulterioară zilei de înregistrare a contractului.

Art. 26. — (1) Contractele colective de muncă nu vor fi înregistrate, dacă:

- a) sunt încheiate cu încălcarea prevederilor art. 13;
- b) părțile nu fac dovada îndeplinirii cerințelor de reprezentativitate;
- c) nu sunt semnate de toți reprezentanții părților la negociere.

(2) Contractele colective de muncă vor fi înregistrate fără semnătura tuturor reprezentanților părților, dacă:

a) unele asociații patronale reprezentative sau organizații sindicale reprezentative au fost invitate la negociere și nu s-au prezentat;

b) unele asociații patronale reprezentative sau organizații sindicale reprezentative au participat la negocieri, au fost de acord cu clauzele negociate, dar refuză semnarea contractelor.

Art. 27. — (1) La înregistrarea contractelor colective de muncă, Ministerul Muncii și Protecției Sociale sau, după caz, direcțiile teritoriale de muncă și protecție socială vor verifica dacă acestea conțin clauze negociate, cu nerespectarea dispozițiilor art. 8.

(2) În cazul în care se constată că în contractele colective de muncă există asemenea clauze, Ministerul Muncii și Protecției Sociale sau, după caz, direcția teritorială de muncă și protecție socială are obligația să sesizeze acest fapt părților contractante.

Art. 28. — Împotriva refuzului înregistrării contractelor colective de muncă, partea nemulțumită se poate adresa instanțelor judecătorești, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Art. 29. — Contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național și de ramură se va publica în Monitorul Oficial al României, în termen de 30 de zile de la înregistrare. În acest sens, Regia Autonomă „Monitorul Oficial” va edita partea a V-a a Monitorului Oficial al României, în care se vor publica numai contractele colective de muncă.

CAPITOLUL V

Executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului colectiv de muncă

Art. 30. — (1) Executarea contractului colectiv de muncă este obligatorie pentru părți.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul colectiv de muncă atrage răspunderea părților care se fac vinovate de aceasta.

Art. 31. — (1) Clauzele contractului colectiv de muncă pot fi modificate pe parcursul executării lui, în condițiile legii, ori de câte ori părțile convin acest lucru.

(2) Modificările aduse contractului colectiv de muncă se comunică, în scris, organului la care se păstrează și devin aplicabile de la data înregistrării sau la o dată ulterioară, potrivit convenției părților.

Art. 32. — Executarea contractului colectiv de muncă sau a unor clauze ale acestuia se suspendă pe durata

grevei, dacă nu este posibilă continuarea activității de către salariații care nu participă la grevă.

Art. 33. — (1) Contractul colectiv de muncă încetează:

a) la împlinirea termenului sau la terminarea lucrării pentru care a fost încheiat, dacă părțile nu convin prelungirea aplicării acestuia;

b) la data comasării, divizării, dizolvării sau constatării falimentului unității;

c) prin acordul părților.

(2) Aplicarea contractului colectiv de muncă poate fi suspendată prin acordul de voință al părților.

(3) Încetarea sau suspendarea contractului colectiv de muncă va fi notificată, în termen de 5 zile, organului la care acesta a fost depus pentru înregistrare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 34. — Litigiile în legătură cu executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului colectiv de muncă sunt litigii de muncă și se soluționează, în primă instanță, de judecătore.

Art. 35. — Cererile referitoare la înregistrarea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea unor clauze cuprinse în contractele colective de muncă, formulate în fața instituțiilor publice, instanțelor judecătorești și altor organe ale statului sunt scutite de taxă de timbru.

Art. 36. — (1) Reprezentativitatea asociațiilor patronale și organizațiilor sindicale, stabilită în condițiile prezentei legi, este valabilă pe durata negocierii și aplicării contractului colectiv de muncă.

(2) Hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care se constată reprezentativitatea unor parteneri sociali, se comunică Ministerului Muncii și Protecției Sociale, care va ține evidența acestora.

Art. 37. — (1) Contractele colective de muncă înregistrate la Ministerul Muncii și Protecției Sociale sau, după caz, la direcțiile județene de muncă și protecție socială ori la Direcția generală de muncă și protecție socială a municipiului București, la data intrării în vigoare a prezentei legi, produc efecte până la data împlinirii termenului pe durata căruia au fost încheiate.

(2) Modificarea ori prelungirea contractelor colective de muncă prevăzute la alin. (1) este posibilă numai dacă nu contravine procedurilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 38. — Legea nr. 13/1991 privind contractul colectiv de muncă se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind contractul colectiv de muncă

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind contractul colectiv de muncă și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 15 octombrie 1996.

Nr. 516.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**privind atribuțiile Centrului Național al Cinematografiei
în domeniul conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei**

În temeiul prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1995,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Centrul Național al Cinematografiei, ca autoritate a administrației publice de specialitate, asigură măsurile necesare pentru evidența, conservarea și dezvoltarea patrimoniului național al cinematografiei.

Art. 2. — (1) În vederea asigurării măsurilor de evidență, conservare și dezvoltare a patrimoniului național al cinematografiei, Centrul Național al Cinematografiei exercită următoarele atribuții:

a) stabilește, cu avizul Ministerului Finanțelor, norme metodologice pentru păstrarea, conservarea și utilizarea bunurilor care fac parte din patrimoniul național al cinematografiei;

b) coordonează activitatea de protecție, conservare și punere în valoare a bunurilor din patrimoniul național al cinematografiei;

c) întocmește și administrează Inventarul general al bunurilor din patrimoniul național al cinematografiei, pe care îl supune spre aprobare Guvernului, precum și Registrul

public al cinematografiei care cuprinde filme și casete video neclasate în cadrul Inventarului general al bunurilor din patrimoniul național al cinematografiei;

d) promovează realizarea unor filme cu valoare de patrimoniu cinematografic, care să contribuie la afirmarea culturii naționale și a imaginii României în lume;

e) stabilește lista filmelor de interes național de importanță deosebită pentru cultura românească, precum și a filmelor de mare complexitate, care urmează a se finanța din fonduri de la bugetul de stat în completarea veniturilor realizate din alte surse; filmele se realizează prin studiourile de creație ale Regiei Autonome de Creație și Producție Cinematografică „Cinerom” care gestionează, cu respectarea reglementărilor în vigoare, sumele alocate în acest scop de către Centrul Național al Cinematografiei;

f) sprijină activitatea de distribuție și de exploatare a filmelor cu valoare de patrimoniu în sălile de cinematograf, cinatecă și în sistem video;

g) editează materiale informative de specialitate în domeniul evidenței, conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei;

h) face propuneri pentru elaborarea actelor normative privind reglementarea evidenței, conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei;

i) îndeplinește orice alte atribuții în domeniul evidenței, conservării și dezvoltării patrimoniului național al cinematografiei.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Centrul Național al Cinematografiei colaborează cu ministerele și cu celelalte organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu autoritățile publice locale, precum și cu alte organisme.

Art. 3. — (1) În vederea asigurării activităților de evidență, conservare și dezvoltare a patrimoniului național al cinematografiei, Centrul Național al Cinematografiei realizează venituri gestionate în regim extrabugetar, potrivit reglementărilor stabilite pentru finanțele publice.

(2) Veniturile prevăzute la alin. 1 se constituie și se încasează din:

a) organizarea unor manifestări culturale, consultații, studii, proiecte, exploatarea unor bunuri aflate în dotare și alte prestații cinematografice, efectuate direct de către Centrul Național al Cinematografiei sau prin Arhiva Națională de Filme;

b) operațiunile de vizionare, clasificare și evidență în cadrul Registrului public al cinematografiei;

c) eliberarea licențelor de funcționare pentru agenții economici din cinematografie;

d) cote-părți din sumele rezultate din exploatarea filmelor și casetelor video de către Regia Autonomă a Distribuției și Exploatării Filmelor „Româniafilm” sau alți agenți economici; cuantumul sumelor se stabilește anual de către Centrul Național al Cinematografiei cu conducerea regiei autonome sau cu agenții economici care desfășoară activi-

tăți de exploatare sau comercializare a filmelor și casetelor video;

e) donații, sponsorizări, precum și alte fonduri, dobândite în condițiile legii.

(3) Veniturile rămase la sfârșitul anului, după acoperirea cheltuielilor, se reportează în anul următor, păstrându-și aceeași destinație.

Art. 4. — (1) În vederea asigurării evidenței și protecției reale a patrimoniului național al cinematografiei, Centrul Național al Cinematografiei va înscrie în cadrul Registrului public al cinematografiei filmele și casetele video care întrunesc condițiile legale pentru a fi prezentate în spectacole publice sau pentru a fi comercializate pe teritoriul țării și va elibera licențe de funcționare pentru agenții economici care desfășoară activități în domeniul cinematografiei.

(2) Operațiunile prevăzute la alin. (1) se efectuează de către Centrul Național al Cinematografiei contra cost, pe baza unor tarife stabilite de către Centrul Național al Cinematografiei, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Art. 5. — (1) Veniturile realizate din sursele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a), b), c) și e) pot fi utilizate de către Centrul Național al Cinematografiei sau Arhiva Națională de Filme pentru:

a) recondiționarea unor copii de pe filme românești ce fac parte din patrimoniul național al cinematografiei;

b) îmbunătățirea condițiilor de conservare și evidență a filmelor din patrimoniul național al cinematografiei;

c) editarea de materiale informative, organizarea de festivaluri cinematografice, întreținerea, funcționarea și dotarea sălilor de cinematecă administrate de către Arhiva Națională de Filme, cu excepția cheltuielilor de personal care se finanțează în continuare de la bugetul de stat.

(2) Sumele provenite din sursele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. d) se vor utiliza numai pentru finanțarea realizării filmelor cu valoare de patrimoniu cinematografic.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Vicepreședintele Centrului Național al Cinematografiei,

Decebal Mitulescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea prefecturilor

În temeiul art. 115 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Prefectura se organizează și funcționează ca instituție publică cu personalitate juridică, menită să îndeplinească prerogativele conferite prin acte normative prefectului. Prefectura contribuie la asigurarea realizării în județ a strategiei și obiectivelor cuprinse în programul de guvernare.

Art. 2. — (1) Prefectura are sediul în municipiul reședință de județ, în Palatul administrativ, proprietate publică de interes național, aflate în administrarea acesteia.

(2) Exercițarea drepturilor și asumarea obligațiilor civile ale prefecturii se realizează de către prefect sau de către persoana desemnată de acesta. Prefectul este ordonator secundar de credite.

(3) Exercițarea capacității juridice de drept public aparține numai prefectului.

Art. 3. — (1) Prefectura are un aparat tehnic de specialitate, condus de către prefect.

(2) Structura organizatorică a aparatului tehnic de specialitate al prefecturii este prevăzută în anexele nr. 1 și nr. 1A. În cadrul acestei structuri se pot organiza, prin ordin al prefectului, servicii, birouri și alte compartimente.

(3) În județele cu o suprafață întinsă, cu localități de amplasate la mari distanțe de reședința județului, prefectul poate organiza, cu aprobarea Departamentului pentru Administrație Publică Locală, oficii prefecturale. Oficiile prefecturale funcționează în subordinea directă a prefectului.

(4) În anul 1996 se vor organiza oficii prefecturale în județele prevăzute în anexa nr. 2, urmând ca, în situații justificate, Departamentul pentru Administrație Publică Locală să aprobe înființarea de astfel de oficii și în alte județe, în funcție de prevederile anuale ale bugetului de stat cu privire la numărul de personal aferent administrației publice.

(5) Oficiile prefecturale asigură îndeplinirea atribuțiilor specifice aparatului tehnic de specialitate al prefecturii, în localitățile situate în zona teritorială aferentă. Modul de organizare a oficiului și nominalizarea localităților arondate acestuia se stabilesc prin ordin al prefectului. Prefectul, cu sprijinul primarului localității în care se organizează oficiul prefectural, va asigura spațiul corespunzător pentru funcționarea acestuia.

(6) Conducătorii serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, organizate la nivelul județului, vor desemna 1—3 specialiști, care își vor

desfășura activitatea în zona respectivă și vor conlucra direct cu oficiul prefectural în îndeplinirea atribuțiilor specifice instituțiilor pe care le reprezintă.

Art. 4. — (1) Conducerea operativă a aparatului tehnic de specialitate al prefecturii se exercită de către un director general având, de regulă, studii superioare juridice sau administrative. Directorul general este numit și eliberat din funcție prin dispoziția șefului Departamentului pentru Administrație Publică Locală, la propunerea prefectului.

(2) Oficiile prefecturale sunt conduse de un director, a cărui numire și eliberare din funcție se fac prin dispoziția șefului Departamentului pentru Administrație Publică Locală, la propunerea prefectului.

Art. 5. — Aparatul tehnic de specialitate al prefecturii îndeplinește următoarele atribuții principale:

1. Cu privire la activitatea consiliului județean, a consiliilor locale și a primarilor:

a) examinează legalitatea actelor administrative ale autorităților administrației publice locale sau județene și face propuneri privind modalitățile de asigurare sau, după caz, de restabilire a legalității;

b) elaborează rapoarte și prezintă informații cu privire la actele controlate, la modul de organizare a executării legilor și a altor acte normative de către primari, consiliile locale, consiliul județean, președintele acestuia, ori de către delegația permanentă;

c) realizează procedura prealabilă cu privire la actele socotite ilegale; întocmește documentația necesară sesizării instanțelor de contencios administrativ cu privire la actele administrative nelegale și susține în justiție acțiunile formulate;

d) asigură evidența și păstrarea actelor autorităților administrației publice locale sau județene, transmise, potrivit legii, în vederea exercitării dreptului de control asupra legalității acestora;

e) analizează proiectele de hotărâri ale Guvernului, propuse de consiliile județene, cu privire la legalitatea soluțiilor respective.

2. Cu privire la activitatea serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale:

a) urmărește activitatea desfășurată de serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe

centrale organizate la nivelul județului pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, potrivit legii;

b) întocmește informări cu privire la activitatea desfășurată de serviciile publice descentralizate, semnalează divergențele apărute între acestea și autoritățile administrației publice locale sau județene și elaborează propuneri corespunzătoare privind medierea acestora, conform legii;

c) examinează, împreună cu serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale și cu autoritățile administrației publice județene sau locale, stadiul de execuție a unor lucrări și acțiuni care se derulează în comun.

3. Cu privire la activitatea comisiei administrative:

a) întocmește și propune spre adoptare Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei administrative, pe baza regulamentului-cadru orientativ, elaborat de către Departamentul pentru Administrație Publică Locală;

b) realizează lucrările de secretariat pentru comisia administrativă și prezintă propuneri cu privire la programul de activitate al acesteia;

c) elaborează, în urma consultării conducerilor serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale organizate în județ, proiectul Programului principalelor lucrări și activități ale comisiei administrative;

d) difuzează hotărârile adoptate de comisia administrativă organelor și autorităților interesate, urmărește modul de aplicare a acestora și informează operativ asupra constatărilor făcute.

4. Cu privire la respectarea legilor și hotărârilor Guvernului, asigurarea ordinii publice și apărarea drepturilor cetățenilor:

a) elaborează studii și rapoarte cu privire la aplicarea actelor normative în vigoare și prezintă propuneri de eliminare a disfuncțiilor semnalate;

b) conlucrează cu reprezentanții locali ai Ministerului de Interne, Ministerului Apărării Naționale și Serviciului Român de Informații la elaborarea măsurilor ce se impun pentru asigurarea respectării drepturilor individuale, apărarea proprietății publice și private, securitatea cetățenilor și prevenirea infracțiunilor;

c) urmărește îndeplinirea măsurilor dispuse de prefect, ca șef al apărării civile din județ, și se îngrijește de elaborarea propunerilor privind acordarea ajutoarelor umanitare de primă urgență, constând în bunuri, produse și bani — puse la dispoziție de către Guvern — în scopul protecției populației în situații excepționale, determinate de calamități naturale, epidemii, incendii, fenomene sociale sau economice deosebite.

5. Cu privire la realizarea programului de guvernare:

a) contribuie la organizarea aplicării programelor și strategiilor guvernamentale sau ministeriale cu privire la restructurarea sectorială, privatizare, aprovizionarea populației

cu produse de bază și combustibili, protecția consumatorilor etc.;

b) realizează documentarea necesară în vederea elaborării raportului anual privind starea generală economico-socială a județului, care se înaintează Guvernului, precum și a informărilor ce vor fi prezentate autorităților administrației publice județene, cu privire la activitatea serviciilor publice descentralizate.

6. Cu privire la integrarea europeană:

a) elaborează propuneri privind integrarea europeană în probleme care privesc județul respectiv;

b) se îngrijește de aplicarea, în activitatea proprie, a prevederilor din Acordul de asociere și din Strategia națională de pregătire pentru aderarea României la Uniunea Europeană;

c) elaborează informări privind activitatea desfășurată și stadiul aplicării măsurilor de integrare europeană;

d) urmărește ca proiectele hotărârilor Guvernului inițiate la nivel județean, precum și actele emise de autoritățile administrației publice locale, să fie în concordanță cu legislația europeană în materie.

7. În afara atribuțiilor prevăzute la pct. 1—6, aparatul tehnic de specialitate al prefecturii îndeplinește și următoarele sarcini:

a) întocmește documentațiile aferente proiectului de hotărâre a Guvernului privind defalcarea patrimoniului, iar după aprobarea acestuia procedează la predarea-preluarea patrimoniului convenit fiecărei unități administrativ-teritoriale, încheind protocoalele necesare pe care le prezintă spre semnare; sprijină autoritățile administrației publice locale și județene la elaborarea propunerilor privind defalcarea patrimoniului;

b) elaborează, pe baza datelor statistice, oficiale, proiectul ordinului de stabilire a numărului consilierilor locali și județeni, în condițiile legii, și îl supune spre aprobare prefectului, care coordonează, sprijină și controlează activitatea consiliilor locale și a primarilor în legătură cu pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor locale, parlamentare și prezidențiale; întocmește graficul de convocare a consilierilor locale în ședință de constituire;

c) efectuează verificări și întocmește documentația necesară în vederea sesizării Guvernului cu propuneri de dizolvare a unor consilii locale sau județene, după caz, suspendarea din funcție a unor consilieri sau primari sau pentru demiterea unor primari, precum și pentru stabilirea datei noilor alegeri;

d) participă în comisiile de examinare a candidaților înscriși la examen sau la concurs pentru ocuparea unor posturi vacante de secretari ai comunelor, orașelor sau municipiilor; întocmește documentația necesară emiterii ordinului prefectului pentru numirea în funcție a candidaților declarați reușiți; urmărește modul de îndeplinire de către secretarii

unităților administrativ-teritoriale a atribuțiilor stabilite prin lege și face propuneri corespunzătoare;

e) participă la realizarea lucrărilor de secretariat ale comisiei județene de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991; verifică sesizările și contestațiile și prezintă concluziile în legătură cu stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor; susține în instanțele de judecată acțiunile introduse în aplicarea legii;

f) întocmește lucrările necesare emiterii avizului prefectului pentru numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale ale administrației publice, organizate în județ;

g) elaborează proiectele de ordine ale prefectului, având ca obiect stabilirea de măsuri cu caracter tehnic sau de specialitate;

h) aduce la cunoștință publică, prin afișare sau publicare, ordinele cu caracter normativ emise de prefect și comunică persoanelor interesate ordinele cu caracter individual, urmărind modul de îndeplinire a acestora;

i) exercită, din însărcinarea Departamentului pentru Administrație Publică Locală, acțiuni de îndrumare și control cu privire la modul de exercitare de către primar a atribuțiilor delegate și exercitate de către aceștia în numele statului.

Prefectul poate stabili, prin ordin, și alte sarcini pentru aparatul tehnic de specialitate, în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a atribuțiilor ce i-au fost conferite prin reglementările legale.

Art. 6. — (1) Prefectul va aproba, prin ordin, în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Regulamentul de organizare și funcționare a aparatului tehnic de specialitate, în care se vor detalia prevederile prezentei hotărâri și se vor stabili sarcinile ce revin fiecărui compartiment.

(2) Pe baza regulamentului de organizare și funcționare a aparatului tehnic de specialitate se va întocmi fișa fiecărui post din statul de funcțiuni.

Art. 7. — (1) Încadrarea și eliberarea personalului din funcție se efectuează potrivit legii, prin ordin al prefectului.

(2) Numărul maxim de posturi aferente aparatului tehnic de specialitate al prefecturii, la care se adaugă posturile aferente personalului muncitor și de deservire, potrivit normativelor în vigoare, se corelează cu numărul mediu de personal aprobat a se finanța, anual, prin bugetul de stat. Pentru anul 1996, numărul maxim de personal tehnic de specialitate este cel prevăzut în anexa nr. 3.

(3) La încadrarea sau promovarea personalului în grade profesionale superioare nu se vor depăși ponderile de 40% pentru gradul I A și de 35% pentru gradul I din totalul funcțiilor de execuție cu studii superioare.

Art. 8. — Personalul din aparatul tehnic de specialitate al prefecturii, inclusiv directorul general al acesteia, are statut de funcționar public.

Art. 9. — Îndrumarea și controlul asupra activității desfășurate de aparatul tehnic de specialitate, cât și perfecționarea pregătirii profesionale se asigură de către Departamentul pentru Administrație Publică Locală.

Art. 10. — Fondurile necesare acoperirii cheltuielilor generale pentru funcționarea prefecturilor se asigură în bugetul acestora de către Secretariatul General al Guvernului.

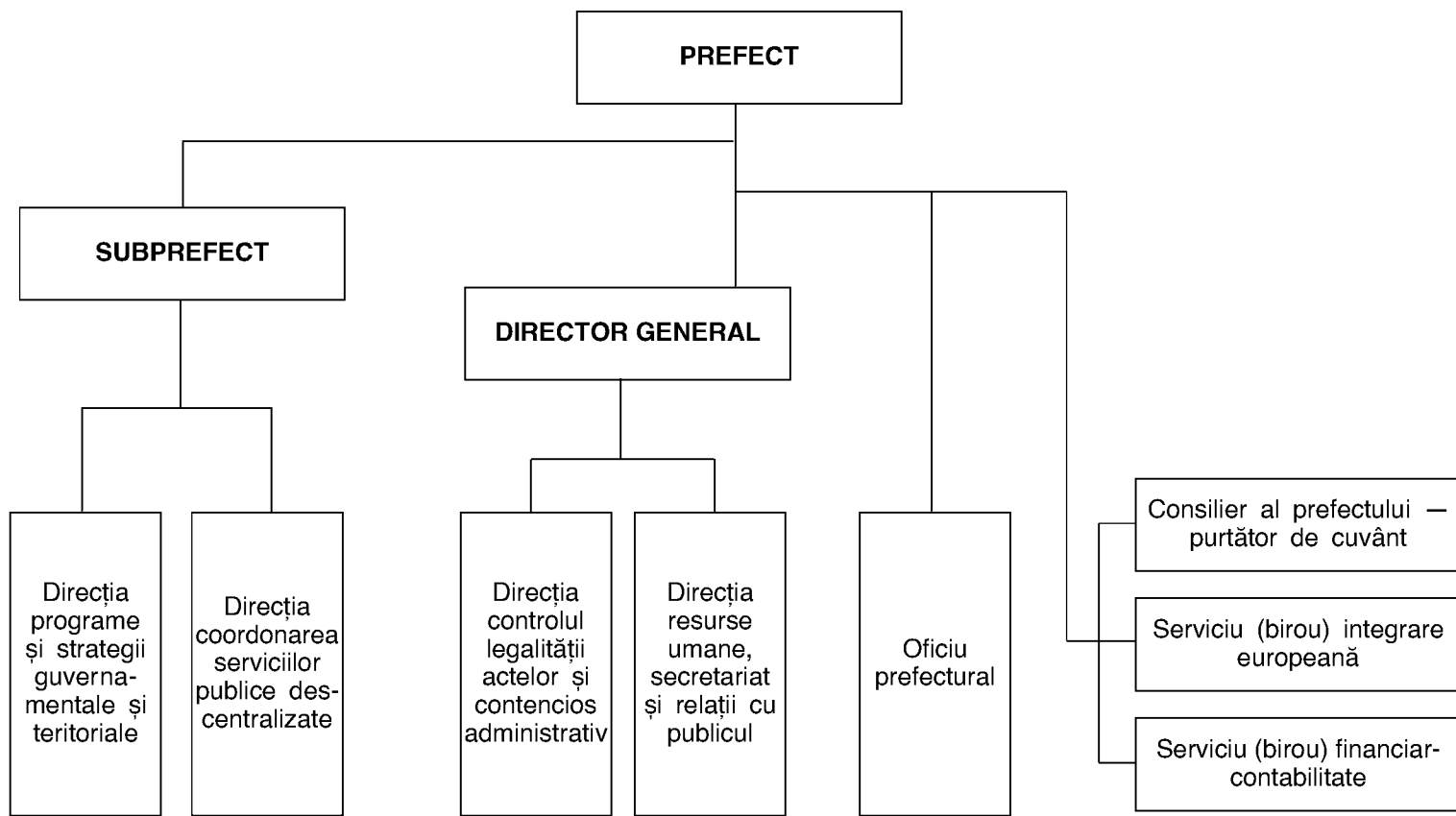
Art. 11. — Hotărârea Guvernului nr. 118/1992 privind structura și atribuțiile aparatului tehnic de specialitate al prefecturilor, precum și finanțarea acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 2 aprilie 1992 și Hotărârea Guvernului nr. 455/1992 privind unele măsuri referitoare la ocuparea postului de director general de prefectură, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei hotărâri se abrogă.

Art. 12. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

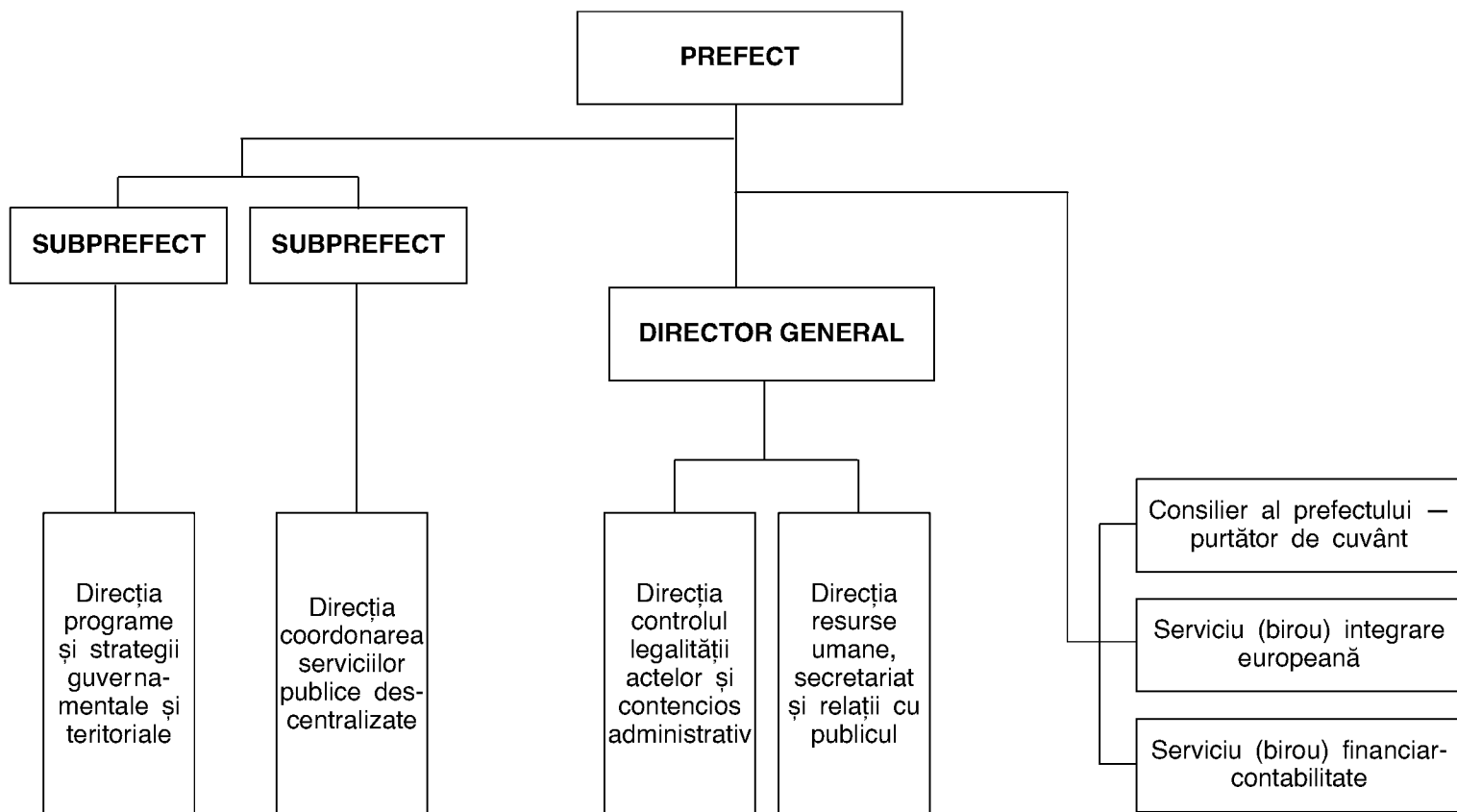
Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A PREFECTURII JUDEȚENE

ANEXA Nr. 1A

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A PREFECTURII MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Județe și localități în care funcționează oficii prefecturale

Nr. crt.	Județul	Localitatea
1.	Alba	Blaj
2.	Argeș	Câmpulung
3.	Botoșani	Dorohoi
4.	Brașov	Făgăraș
5.	Buzău	Râmnicu Sărat
6.	Cluj	Dej Turda
7.	Galați	Tecuci
8.	Hunedoara	Petroșani
9.	Harghita	Odorheiu Secuiesc
10.	Maramureș	Sighetu Marmăției
11.	Mureș	Sighișoara
12.	Neamț	Roman
13.	Olt	Caracal
14.	Suceava	Câmpulung Moldovenesc Fălticeni Rădăuți
15.	Timiș	Lugoj
16.	Vaslui	Bârlad Huși

**Numărul maxim de posturi
pentru aparatul tehnic de specialitate al prefecturii**

Nr. crt.	Județul	Numărul de posturi
1.	Alba	38
2.	Arad	36
3.	Argeș	45
4.	Bacău	37
5.	Bihor	38
6.	Bistrița-Năsăud	34
7.	Botoșani	43
8.	Brașov	41
9.	Brăila	35
10.	Buzău	38

Nr. crt.	Județul	Numărul de posturi
11.	Caraș-Severin	41
12.	Călărași	34
13.	Cluj	50
14.	Constanța	41
15.	Covasna	32
16.	Dâmbovița	36
17.	Dolj	40
18.	Galați	46
19.	Giurgiu	34
20.	Gorj	34
21.	Harghita	42
22.	Hunedoara	41
23.	Ialomița	32
24.	Iași	41
25.	Ilfov	30
26.	Maramureș	40
27.	Mehedinți	36
28.	Mureș	44
29.	Neamț	40
30.	Olt	39
31.	Prahova	42
32.	Satu Mare	35
33.	Sălaj	35
34.	Sibiu	36
35.	Suceava	49
36.	Teleorman	36
37.	Timiș	44
38.	Tulcea	34
39.	Vaslui	44
40.	Vâlcea	36
41.	Vrancea	35
42.	Municipiul București	50
	TOTAL:	1.634

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind rezervele minime obligatorii
și gradul de lichiditate valutară

În baza art. 26 al Legii nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor art. 3 al Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiare,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României stabilește modificarea și completarea Normelor Băncii Naționale a României nr. 10/1996 privind lichiditatea valutară, astfel cum au fost modificate prin Circulara Băncii Naționale a României nr. 20 din 1 august 1996, după cum urmează:

1. Punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. În cazul în care gradul de lichiditate valutară calculat pentru perioada de observare este mai mare sau cel puțin egal cu 0,6 începând cu data de 1 august 1996, de 0,65 începând cu data de 1 ianuarie 1997 și de 0,75 începând cu data de 1 aprilie 1997, rata rezervelor obligatorii aferente mijloacelor bănești în valută convertibilă este cea stabilită de Banca Națională a României în conformitate cu Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/1993, care este în vigoare în perioada de aplicare.“

2. Grila de majorare a ratei rezervelor obligatorii prevăzută la pct. 5 se înlocuiește cu următoarea grilă:

Gradul de lichiditate valutară:			Procentul de majorare a rezervelor obligatorii
de la 1 august 1996	de la 1 ianuarie 1997	de la 1 aprilie 1997	
0,55—0,59	0,60—0,64	0,70—0,74	20%
0,50—0,54	0,55—0,59	0,65—0,69	40%
0,45—0,49	0,50—0,54	0,60—0,64	60%
sub 0,45	sub 0,50	sub 0,60	80%

3. Prezenta circulară intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,

MUGUR ISĂRESCU

București, 15 octombrie 1996.

Nr. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.